

maakte hij indruk door zijn optreden, waarmee hij van iedereen de aandacht trok. Dat was juist wat hij wilde.

De oude generaal is nog precies zo. Op de derde dag van het Koreaanse conflict stond hij reeds op Korea in de frontlijn. Toen zijn generaals hem er op wezen dat hij zich daar in een gevaarlijke positie bevond, antwoordde hij, dat hij met zijn oude lichaam wel voor hetere vuren had gestaan. Bij de landing bij Intsion stond hij met een chronometer in de hand om zelf tot op de tweede nauwkeurig de actie te regelen.

Daarnaast is hij een geboren spreker en schrijver, die altijd de juiste woorden weet te vinden recht tot het hart van de soldaat. Zijn dag-orders en communiqués tintelen en sprankelen van geest. Hij bezit de grote gave om zijn mensen te stimuleren tot het uiterste.

Een geboren aanvoerder van een dergelijk gehalte, dat een Frans oorlogsveteraan, die met hem in aanraking was gekomen na afloop zei: „My God, what a man”.

De troepen der Verenigde Volkeren op Korea zouden zich geen betere Commandant kunnen wensen.

Het Staatse Regiment „ORANJE GELDERLAND”

Na het kinderloos overlijden van de Koning-Stadhouder Willem III op 19 Maart 1702 werd Prins Johan Willem Friso, geb. 4 Augustus 1687, stadhouder van Friesland, Groningen en Drenthe, voorlopig onder regentschap van zijn moeder, sedert 1707 zelfstandig erfgenaam van het Huis van Oranje. De andere gewesten boden het stadhouderschap niet aan de jeugdige Prins aan. Wel werd hij benoemd als generaal der infanterie en als zodanig heeft hij zich in de Spaanse Successie oorlog onderscheiden o.a. in de slag bij Malplaquet.

Na zijn noodlottige dood op 14 Juli 1711 aan de Moerdijk, werd enige maanden later zijn weduwe een zoon geboren nl. Willem IV Karel, Hendrik Friso, Prins van Oranje, die erfgenaam werd van de titels en aanspraken van zijn vader, maar die natuurlijk buiten staat was die aanspraken te doen gelden. Hij kwam onder regentschap van zijn moeder, Marie Louise, Landgravin van Hessen-Cassel, bekend onder de ere naam „Mareike-Meu” en wel in Friesland van zijn geboorte af, in Stad en Lande en in Drente sedert 1718 en ten slotte in Gelderland sedert 1722. De regimenten van de Prins in deze gewesten ontvingen de namen: Oranje-Friesland, Oranje Stad en Lande, Oranje Drente en Oranje Gelderland. Tot 1795 werden nl. de regimenten genoemd naar de regiments-commandanten, bv. Regiment Coehoorn, Slangenburg e.a. Op dezelfde wijze heten de regimenten, waarvan de Prins eigenaar was „Oranje” en ter

onderscheiding van de provincie Oranje Gelderland enz. Voordien had men het Friese reg. „Nassau Friesland” (twee bataljons) en daarnaast het regiment Friese Gardes, terwijl de Friese stadhouders, wat de cavalerie aangaat, nog een escadron „Guardes du Corps” en twee escadrons „Friese Guardes” hadden.

Tot 1752 bestond het regiment Oranje Gelderland uit 11 compagnieën zonder regimentscommando.

In 1752 werd het regiment Oranje Gelderland samengesteld uit compagnieën Oranje Gelderland en het regiment Broekhuizen en wel 2 bataljons van 1 comp. grenadiers en 6 compagnieën musketie:s.

Achtereenvolgens waren commandant van het regiment:

- 1752, Willem Baron van Broekhuizen;
- 1772, Walraad Lamoraal Batavus Graaf van Welderen;
- 1776, Johan Pieter Reygersman;
- 1790, Mozes Pieter van Eys.

In 1795 verdween de naam Oranje Gelderland en ging het regiment over bij de 4e Halve Brigade.

Hoewel het niet in de bedoeling kan liggen de traditiën van het in 1795 opgeheven regiment in het huidige regiment te doen herleven, zal toch de naam „Oranje Gelderland” de traditionele verbondenheid van het Huis van Oranje met de Krijgsmacht opnieuw tot uitdrukking brengen.

W. v. ITTERSUM,
Kol. tit. b.d.